

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/90/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111218314
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1111218314.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou v právnej veci žalobcu: O. O. J., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom Na X. XX/D, I., zastúpeného: PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r. o., IČO: 36 492 086 , so sídlom Masarykova 13, Prešov, proti žalovanému: W PRESS a.s., so sídlom Partizánska 2, Bratislava, IČO: 35 907 266, zastúpenému: JUDr. Branislav Jurga, advokát, so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, o uverejnenie opravy a zaplatenie peňažnej náhrady vo výške 4.500,- €, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania podľa miery úspechu vo výške 100% v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 8.06.2011, sa žalobca proti žalovanému domáhal uloženia povinnosti uverejniť opravu a zaplatenia peňažnej náhrady vo výške 4.500,- €. Žaloba bola odôvodnená tým, že žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače vydáva aj časopis s názvom .J. S. J. Z.. V Špeciálnom vydaní týždenníka .J. D. G. A. S. Y. B. XX.XX.XXXX, ročník K., na strane XX a XX, žalovaný okrem iného uverejnil článok s názvom „Š. Z. pre I.“, kde bol ako „ukážka“ zverejnený rozhovor, resp. dve neupravené pasáže rozhovoru zo dňa XX.XX.XXXX, ktorého aktérom mal byť podľa žalovaným zverejnenej „ukážky“ zo zvukových záznamov aj žalobca. Žalovaný priamo v článku uviedol, že v zverejnenom rozhovore, resp. v dvoch neupravených pasážach vystupuje aj žalobca. Vo zverejnenom texte, ktorý bol označený ako dôkazy o podplácaní M. A., okrem iného žalovaný uviedol - J.: „Ešte tento týždeň“, „A tento týždeň to sme dotiahli už „vyznačený právoplatnosť““ a „Ja to musím v piatok najneskôr v pondelok“. V kontexte uverejnených informácií sa potom javí táto časť ako účasť žalobcu na podplácaní, či dokonca jeho aktivita pri takomto konaní. Žalobca bol síce prítomný na stretnutí uskutočnenom dňa XX.X.XXXX, no následne po skončení rokovania zo stretnutia resp. jeho prvej časti odišiel. Na stretnutí, na ktorom bol prítomný žalobca nedošlo k rozhovoru na tému podplácania. Následne sa uskutočnilo ďalšie stretnutie bez prítomnosti žalobcu, takže žalobca nemá žiadnu vedomosť o obsahu tohto stretnutia. Žalobca poprel, že by uviedol tvrdenia, ktoré mu pripisuje žalovaný a preto zo strany žalovaného došlo k uvedeniu nepravdivého skutkového tvrdenia, na základe ktorého bolo možné žalobcu presne určiť. Žalobca ako právny zástupca jedného z akcionárov spoločnosti T., W..S.. nemal poverenie od tejto spoločnosti na vybavovanie akýchkoľvek záležitostí, týkajúcich sa vydania územného rozhodnutia, stavebného povolenia alebo rozhodnutia o vyňatí pôdy; žiadne z takýchto rozhodnutí nevidel a ani nevie či, za akých podmienok, kedy boli vydané a kedy nadobudli právoplatnosť. Žalobca rovnako nepozná a nikdy nevidel osobu menom M. A.. Pretože žalobca nikdy neuviedol žalovaným zverejnené tvrdenia, či údajné citácie je zrejmé, že žalovaný v Článku uverejnil nepravdivé skutkové tvrdenie. Pravdivým skutkovým tvrdením podľa žalobcu je to, že žalobca nikdy, vrátane rozhovoru zo dňa XX.X.XXXX, neuviedol

akékoľvek vyhlásenia, týkajúce sa údajnej činnosti podplácania M. A., túto nikdy nepodplácal (podobne tak ani žiadnu inú osobu) a ani o takomto (podobne tak ani o akomkoľvek) podplácaní vedomosť nemal. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadosťou zo dňa 13.05.2011 požiadal žalovaného o uverejnenie opravy v najbližšom vydaní periodickej tlače. Žalovaný na túto žiadosť ani nereagoval. Žalobca si svoj nárok uplatnil podľa § 10 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači. Popri nároku na uverejnenie opravy si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie primeranej peňažnej náhrady na hornej hranici zákonom vymedzeného intervalu, pretože žalovaný na jeho žiadosť o uverejnenie opravy nereagoval, dotknuté špeciálne vydanie nebolo distribuované len prostredníctvom bežnej distribučnej siete periodických tlačovín, ale počas hokejových majstrovstiev sveta ich bezplatne rozdával pred hokejovou arénou, čím došlo k vyššej intenzite zásahu. Rovnaký článok bol uverejnený aj v časopise vydavateľa č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, pričom žalovaný aj v uvedenom prípade odmietol uverejniť opravu. Aj v tomto prípade podal žalobca na tunajší súd žalobu. Petit žaloby v časti žiadanej opravy žalobca vymedzil nasledovne: „ V článku Š. Z. pre I., ktorý bol uverejnený v týždenníku s názvom .J., Z. Š. vydanie D. G. A. S. zo dňa XX.XX.XXXX, ročník K., na strane XX a XX, sme uverejnili nepravdivé skutkové tvrdenie o osobe O.. O. J., spočívajúce v tom, že v súvislosti s konaním M. A., či prípadne iných osôb, mal uviesť: „Ešte tento týždeň“, „A tento týždeň to sme dotiahli už „ vyznačený právoplatnosť“ “ a „Ja to musím v piatok najneskôr v pondelok“.

Správne skutkové tvrdenie je také, že O.. O. J. sa žiadneho stretnutia, predmetom ktorého by bolo rokovanie o údajnom podplácaní M. A.Á., nezúčastnil a pri rozhovore zo dňa XX. O. XXXX, ktorý mal byť zvukovo zaznamenaný Políciou SR, nevyslovil žiadne výroky v súvislosti s údajným podplácaním M. A.“

V žalobe boli označené nasledujúce dôkazy:

- výpis z OR žalovaného (súčasne pripojené k žalobe)
- potvrdenie o zápise periodickej tlače do zoznamu MK SR
- dotknuté vydanie periodickej tlače (súčasne pripojené k žalobe)
- výsluch účastníkov
- prípadný výsluch svedkov
- dôkazy o podplácaní, ktoré vyplývajú podľa polície
- dôkazy o podplácaní, ktoré vyplývajú podľa dozorujúceho prokurátora
- dôkazy o podplácaní, ktoré vyplývajú aj zo zvukových záznamov, ktoré urobil po dohode s vyšetrovateľmi Z. Š.
- žiadosť o uverejnenie opravy zo dňa 13.05.2011 (súčasne pripojené k žalobe)

2. Písomným podaním zo dňa 07.09.2011 (čl. 24) sa žalobca vyjadril k žalobe tak, že žaloba podľa neho nie je dôvodná. Nie sú splnené zákonom vyžadované podmienky vzniku nároku, pretože žalovaný nezverejnil žiadne skutkové tvrdenia o osobe žalobcu, ktoré by bolo nepravdivé a navyše žiadosť o uverejnenie opravy nebol doručená žalovanému do uplynutia prekluzívnej doby. V článku sa uvádza v úvode: „Na ukážku zverejňujem dve neupravené pasáže rozhovoru z XX.X.XXXX, kde vystupujú.... a advokát O. J.“. Následne sú v Článku uvedené len doslovné prepisy výrokov jednotlivých osôb. Nie je jasné, či žalobca úplne odmieta, že sa zúčastnil na Rozhovore - pre takýto prípad a tiež na preukázanie obsahu rozhovoru navrhol žalovaný vyžiadať kópiu vyšetrovacieho spisu v príslušnej trestnej veci, predmetom ktorého je aj zvukový záznam Rozhovoru a vypočuť svedka Z. Š.. Uvedené dôkazy tiež preukazujú aj to, že žalobca dotknuté výroky vyslovil. Skutkovým tvrdením o osobe žalobcu, uvedeným v Článku je, že v Rozhovore vystupujú označené osoby vrátane žalobcu. Tvrdenie žalobcu, že sa Rozhovorom nezúčastnil je podľa žalovaného nelogické, pretože zvukový záznam, jeho prepis a svedok Z. Š. preukazujú opak. Druhým skutkovým tvrdením o osobe žalobcu je, že uviedol citované výroky - toto tiež preukazuje zvukový záznam z Rozhovoru a jeho prepis. Žalobca sa v konaní domáha nie opravy skutkových tvrdení o svojej osobe, ale toho, že „žiadny výrok nevyslovil v súvislosti s údajným podplácaním M. A. (M.)“. Takéto skutkové tvrdenie o osobe žalobcu, teda že výroky vyslovil v súvislosti s údajným podplácaním M. v Článku zverejnené nie sú. Ustanovenie § 7 ods. 1 a ods. 3 Tlačového zákona neumožňuje žiadať opravu výsledkov interpretácie skutkového tvrdenia alebo hodnotiaceho úsudku. Žalobcom žiadaná oprava nesmeruje proti konkrétnemu skutkovému tvrdeniu, ide len o obranu žalobcu, ktorá patrí skôr do trestného konania. Žalobca sa tak ani v podanej žiadosti o opravu, ani v žalobe nedomáha opravy nepravdivých skutkových tvrdení o svojej osobe. Žalobca nedoručil žalovanému v zákonnej 30 dňovej lehote - žiadosť o opravu z 13.05.2011 v rozpore s ustanovením § 7 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z.z. neobsahuje popis nepravdivého skutkového tvrdenia, konštatovanie, že tvrdenie je nepravdivé a uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia. Návrh znenia opravy neobsahuje konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé. Nekompletným návrhom znenia opravy žalobca neprípustne žiada zverejniť poškodzujúce uznanie, že uverejnil nepravdivé skutkové tvrdenie. Zákon však neukladá vydavateľovi zverejniť uznanie, že uverejnil nepravdivé skutkové tvrdenie, umožňuje len

žiadať o uverejnenie opravy s konštatovaním, že určité skutkové tvrdenie je nepravdivé. V Žiadosti sa neuvádza, ktoré skutkové tvrdenie je pravdivé, uvádza sa, čo je údajne správne skutkové tvrdenie. Slová správny a pravdivý nie sú synonymá. V Článku sa neuvádza skutkové tvrdenie, že by sa žalobca zúčastnil rokovania o údajnom podplácaní M.. Žalovaný zotrval na tom, že žalobca sa domáha opravy svojej vlastnej interpretácie faktov, ktoré sú pravdivé a ktoré samotné žalobca nežiadal opraviť. Žalovaný nie je povinný zverejniť opravu ani vtedy, ak môže dokázať pravdivosť skutkového tvrdenia, o ktorého opravu sa žiada. Ak by žalobca žiadal o opravu skutkového tvrdenia ... z pasáže rozhovoru z .XX.X.XXXX, kde vystupujú.....advokát O. J., tak vie žalovaný dokázať pravdivosť všetkých skutkových tvrdení v citovanej vete - na preukázanie týchto skutočností označil nasledovné dôkazy: príslušný vyšetrovací spis, zvukový záznam Rozhovoru, prepis zvukového záznamu Rozhovoru, výsluch svedka Z. Š.. Žiadosť o uverejnenie opravy nemá ani formálne náležitosti, keď nie je podpísaná žiadateľom - je podpísaná spoločnosťou PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r. o., ktorá nie je oprávnenou osobou podľa § 7 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z.z. Označený zákon neumožňuje podpísať žiadosť inou osobou ako je žiadateľ, ani neumožňuje podporné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože nejde o občianskoprávny vzťah upravený v § 1 ods. 2 OZ. Žiadosti ďalej chýba nadpis. Ak by aj žalovaný pripustil možnosť zastúpenia advokátom, tak by v zmysle § 32 ods. 1 OZ muselo z právneho úkonu žiadateľa vyplývať, že niekto koná za iného. V žiadosti je síce uvedené, že advokátska kancelária oznamuje v zmysle poverenia stanovisko klienta, ktorého zastupuje na základe plnej moci, avšak v zastúpení klientom nie je žiadosť podpísaná, keď pri podpise žiadosti sa neuvádza označenie žiadateľa o opravu, ani právny vzťah zastúpenia. Advokátska kancelária tak žiadosť popísala vo vlastnom mene v zmysle § 32 ods. 1 OZ Na základe uvedených dôvodov žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

3. Písomným podaním zo dňa 31.10.2011 (čl. 32) žalobca poukázal na rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 148/2006 a I. ÚS 242/2007 s tým, že pri interpretačných problémoch by sa sudy mali podľa jeho názoru prikláňať k výkladu, ktorý účastníkom nekladie do cesty zbytočné prekážky. Teda v problémových situáciách (ochrana základných práv) je potrebné uprednostniť taký výklad právneho predpisu, ktorý zabezpečí hodnotnejšiu opravu základných práv. Následne písomným podaním zo dňa 04.11.2011 (čl. 34) žalobca s poukazom na „chápanie funkcie práva“ predložil súdu článok z týždenníka žalovaného. Písomným podaním zo dňa 10.11.2011 (čl. 40) žalobca predložil rovnopis žaloby, ktorou sa rovnako domáha opravy článku žalovaného. V tomto podaní žalobca navrhol, aby súd obe veci z dôvodu hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie.

4. Vo vzťahu k druhej žalobe žalobcu voči rovnakému žalovanému súd zistil, že toto konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/87/2011 (čl. 56).

5. Na pojednávaní dňa 21.06.2012 (čl. 69) žalovaný navrhol vypočuť ako svedka redaktora žalovaného A. K. na preukázanie toho, že žalovaný zverejnil neupravené pasáže Rozhovoru. Na tomto pojednávaní bol vypočutý ako účastník konania žalobca, ktorý (okrem skôr uvedených skutočností) uviedol, že Stretnutia s takými témami sa nezúčastnil. Ak sa to má v nejakom prepise tvrdiť, jedná sa o omyl osoby, ktorá prepis vykonala. Odpoveď na žiadosť o opravu mu zo strany žalovaného doručená nebola. Z Článku jednoznačne vyplýva, že to mal byť on, ktorý o podplácaní M. niečo vedel, alebo mal byť v tejto veci aktívny. To je čistá lož. Na základe toho požiadal B.. Z., aby ho zastupoval. Žalobca jednoznačne odmietol, že by mal vystupovať na nejakom stretnutí, ktoré sa malo týkať podplácania - on na takomto stretnutí nebol. Ak sa Stretnutie uvedené v Článku uskutočnilo, tak to bolo rozhodne bez jeho prítomnosti.. Tak isto aj dĺžka stretnutia, ktorého sa žalobca zúčastnil, bola kratšia, ako žalovaný tvrdí že má nahrávku. Na otázku žalovaného, či pred p. Z. Š., prípadne ďalšími osobami vyslovil slová, ktoré sú mu pripisované v Článku žalobca uviedol, že si nepamätá, že by takéto slová vyslovil, ale v súvislosti s Článkom sa tvrdí, že mal mať vedomosť o podplácaní, čo rozhodne nemal. Slová, čo mali ostatné osoby v Rozhovore povedať nepočul. Žalobca následne na preukázanie uplatneného nároku označil nasledujúce dôkazy:

- výsluch svedka U.. P. Č.
- výsluch svedka U.. A. M.
- výsluch svedka A.. O. D.
- výsluch svedka O. G.
- výsluch svedka U.. Z. E.
- výsluch svedka B. M.
- výsluch svedka J. D.
- CD nosič s nahrávkou Rozhovoru

6. Žalovaný na rovnakom pojednávaní doplnil, že vydavateľ periodickej tlače nezodpovedá za obsah informácie, ktorú poskytol orgán verejnej moci, teda keď z polície žalovaný dostal prepisy zvukového

záznamu, ktoré následne zverejnil. V zvukovom zázname sa uvádza to, čo mal povedať žalobca, teda ak by sa táto informácia ukázala ako nepravdivá, teda že polícia pri prepise pochybila a za slová žalobcu označila niekoho iného, tak vydavateľ za to podľa § 5 ods. 2 tlačového zákona nezodpovedá a žalobca sa môže domáhať žalobou voči MV SR, ktoré by takýto prípad pochybilo. Žalovaný založil do spisu prepis zvukového záznamu Rozhovoru.

7. Písomným podaním zo dňa 12.07.2012 (čl. 82) žalobca poukázal na to, že žalovaný stále tvrdí, že vie pravdivosť zverejnených skutkových tvrdení dokázať, avšak dosiaľ to neurobil. Zo znenia Tlačového zákona vyplýva, že vydavateľ mal mať príslušné dôkazy v čase, keď je požiadaný o uverejnenie opravy a v čase keď sa rozhodne odmietnuť opravu uverejniť. Žalovaný sa nemôže vyvinúť zo svojej zodpovednosti tak, že bude dôkazy získavať dodatočne (§ 10 ods. 4 a § 7 ods. 6 Tlačového zákona). K namietanej nevykonateľnosti petitu žalobca poukázal na príslušné ustanovenia Tlačového zákona, podľa ktorých ak návrh na opravu nezodpovedá svojim obsahom opravovanému nepravdivému tvrdeniu, vydavateľ sa môže dohodnúť so žiadateľom na znení návrhu opravy, nakoľko oprava nepravdivého skutkového tvrdenia je opravou vydavateľa (komentár k Tlačovému zákonu, C.H. Beck, 2009). K obrane, že sa žalovaný spolieha na informácie, ktoré mu poskytol orgán verejnej moci, žalobca uviedol, že podľa jeho názoru § 7 ods. 6 Tlačového zákona takúto možnosť neprípúšťa. Takáto obrana vôbec neobstojí, pretože v tomto prípade sa na strane žalovaného jedná o objektívnu zodpovednosť. Vydavateľ síce nezodpovedá za obsah informácií, ktoré mu poskytnú orgány verejnej moci, napriek tomu však je povinný uskutočniť opravu, ak budú v týchto informáciách také tvrdenia, ktoré budú zakladať právo na použitie uvedených inštitútov. Žalobca namietol aj to, že žalovaný mal resp. mohol mať informácie od orgánu verejnej moci, tak ako to mal na mysli zákonodarca, t.j. legálnym spôsobom. K prepisu Zvukového záznamu uviedol, že v tejto listine žalobca nie je stotožnený s osobou, ktorá mala dotknuté výroky vysloviť. Zo samotného prepisu vyplýva, že sa žalobca danej časti stretnutia ani nezúčastnil a žalovaný teda nemôže disponovať dôkazom osvedčujúcim pravdivosť skutkového tvrdenia. Žalobca navrhol vykonať ďalší dôkaz - výsluchom svedka O. B. M..

8. V písomnom podaní zo dňa 24.08.2012 (čl. 90) žalovaný doplnil svoju obranu, založenú na tom, že poskytnuté informácie získal od orgánu verejnej moci. Poukázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 107/2010. Prepis Zvukového záznamu získal redaktor žalovaného z policajného zdroja, ktorý jasne osoby zúčastnené na Rozhovore identifikoval, vrátane osoby žalobcu ako osobu v prepise identifikovanú písmenom B.: O.. Tieto informácie mal navyše overené aj z iného zdroja - od svedka Z. Š.. Za správnosť prepisu nahrávok ITP zodpovedá príslušník PZ, ako to vyplýva z kompletného prepisu ITP. Pre prípad, že by žalobca spochybňoval správnosť prepisu zvukového záznamu Rozhovoru žalovaný navrhol predvolať ako svedka osobu zodpovednú za Prepis, a to ku skutočnosti, že autenticky a pravdivo vykonal Prepis. Žalobca je v texte ITP viac krát identifikovaný menom O., Ď., ale aj J., tiež jeho povolaním právnik, napokon aj mailom jeho advokátskej kancelárie. Advokát s menom J. neexistuje, preto je zrejme, že v tejto časti ide o preklep, keď aj mailová adresa advokátskej kancelárie žalobcu zodpovedá mailovej adrese v Prepise. Na preukázanie tejto skutočnosti označil a predložil výpis z SAK. Neexistuje teda dôvod pochybovať o tom, že v prepisoch ITP osoba označená B.:O. je žalobca. Žalovaný následne špecifikoval časti Prepisu, z ktorých má vyplývať identifikácia žalobcu. K požadovanej peňažnej náhrade uviedol, že túto rovnako nemožno priznať, aj keby zverejnená informácia získaná od policajného zdroja bola eventuálne nepravdivá. Podľa ustanovenia § 5 ods. 4 Tlačového zákona, nie sú odsekmi 2 a 3 dotknuté vymenované práva, v ktorých právo na primeranú peňažnú náhradu absentuje, preto je toto právo ustanovením § 5 ods. 2 dotknuté je. K podaniu boli pripojené nasledujúce listiny:

- rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 107/2010

- prepis Zvukového záznamu

- výpis zo SAK vo vzťahu k advokátovi O. O. J.

9. Na pojednávaní dňa 19.11.2012 (čl. 180) boli vypočutí svedkovia p. Š. G., p. A. K. (čl. 183), p. Z. Š. (čl. 185), p. P. Č. (čl. 187), p. J. D. (čl. 189), p. A. M. (čl. 190), p. O. D. (čl. 191), p. O. G. (čl. 192), p. Z. E. (čl. 194). Žalobca poukázal na stranu 29 Prepisu s tým, že v tom čase už odišiel.

10. Na pojednávaní dňa 23.09.2013 (čl. 239) bol vypočutý svedok O. B. M.Š.. Žalovaný navrhol, aby do konania pristúpil vedľajší účastník, a to Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, pretože tento subjekt má záujem na výsledku konania, pretože v prípade, ak by bol žalovaný zaviazaný zaplatiť peňažnú náhradu, žalovaný si bude túto náhradu vymáhať od štátu za nesprávny úradný postup pri prepise záznamu z ITP.

11. Písomným podaním zo dňa 06.12.2013 (čl. 249) žalobca namietal voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pretože označený subjekt nemôže mať podľa žalobcu žiadny záujem na výsledku súdneho konania, keď žalovanému žiadny štátny orgán oficiálne žiadne informácie neposkytol. Informácie poskytol žalovanému agent polície Z. Š. - súkromná osoba, ktorú nemožno považovať za orgán polície.

12. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 04.06.2014 oznámilo súdu, že nesúhlasí so svojim vstupom do tohto konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, pretože nemá žiadny právny záujem na výsledku prebiehajúceho súdneho konania.

13. Písomným podaním zo dňa 08.06.2015 (čl. 260) žalobca predložil súdu rozhodnutie tunajšieho súdu v takmer totožnej veci, rozhodnutie sp. zn. 14C/87/2011 zo dňa 05.05.2015.

14. Uznesením č.k. 7C/90/2011-265 zo dňa 10.07.2015 súd rozhodol, že vedľajšie účastníctvo SR zastúpenej MS SR nie je prípustné a zároveň zamietol procesný návrh žalobcu na spojenie tejto veci s vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/87/2011.

15. Písomným podaním zo dňa 22.06.2016 (čl. 307A) žalovaný:

- podal odvolanie voči rozhodnutiu č.k. 7C/90/2011-265 zo dňa 10.07.2015, súčasne návrh na vstup vedľajšieho účastníka SR zastúpenej MS SR vzal späť

- podal nový procesný návrh na pripustenie vstupu SR zastúpenej Ministerstvom vnútra do konania na strane žalovaného s tým, že označený subjekt má podľa žalovaného záujem na výsledku konania totožný ako skôr označený subjekt

16. Uznesením č.k. 7C/90/2011-325 zo dňa 26.1.2017 súd nariadil znalecké dokazovanie na stotožnenie Výrokov Článku s osobou žalobcu. Dňa 4.10.2017 bol súdu vypracovaný znalecký posudok (čl. 342).

17. Elektronickým podaním so ZEP zo dňa 16.10.2017 (čl. 364) žalobca doplnil, že žalovaný ani vykonaným znaleckým dokazovaním nepreukázal, že uverejnil pravdivé skutkové tvrdenia. Podľa Tlačového zákona sú predmetom opravy aj nepravdivé skutkové tvrdenia, prípadne prevzaté z iného zdroja, keďže ide o objektívnu zodpovednosť vydavateľa. Dôkazné bremeno o pravdivosti uverejneného tvrdenia spočíva na žalovanom. Sloboda prejavu nemôže v sebe zahŕňať aj slobodu šírenia nepravdivých informácií. Žalobca poukázal na to, že v prepise Zvukového záznamu je uvedené, že B. je O. a pod tým je uvedené, že v Rozhovore vystupujú identifikované osoby, medzi ktorými žalobca uvedený nie je. Z výsluchu svedka p. Š. nevyplývalo, že žalobca vyslovil dotknuté výroky. Z vykonaného dokazovania vyplynul podľa žalobcu záver, že žalobca zo stretnutia o 11.30 hod odišiel. Ak sa teda rozhovor, zaznamenaný políciou, odohral, stalo sa tak až v čase neprítomnosti žalobcu, niekedy po 11.30 hod.

18. Písomným podaním zo dňa 31.10.2017 (čl. 377) žalovaný doplnil, že znaleckým dokazovaním nebola zistená negatívna identifikácia žalobcu. V konaní tak zostal podľa žalovaného nespochybný dôkaz, že žalobca vyslovil Výroky. Uvedené podľa žalovaného potvrdil svedok p. Š., ktorý potvrdil, že osoba označená B. je žalobca a tiež potvrdil, že všetko mala zdokumentované polícia, potvrdil autentickosť nahrávky a prepisu nahrávky a správnosť prepisu nahrávky. Svedok rovnako potvrdil, že iná osoba s menom O. sa Stretnutia nezúčastnila. S poukazom na sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania považoval žalovaný za nesporné, že osoba označená ako B. je žalobca. Žalovaný poprel to, že žalobca zo Stretnutia odišiel v nejakom časovom úseku pred vyslovením Výrokov, ako aj to že zo Stretnutia vôbec odišiel. Ku kompletnému prepisu Zvukového záznamu doplnil, že správnosť tohto dôkazu podľa neho nebola relevantným spôsobom ani len spochybnená, už vôbec nie vyvrátená. S poukazom na kompletný prepis Zvukového záznamu bol žalovaný presvedčený, že žalobca bol prítomný Stretnutia v celom trvaní, bol tam ako jediný právnik a rozprával ako právnik, čo majú preukazovať vety, kde sa sám za právnika označuje a právnický sa vyjadruje v čase nasledujúcom po Výrokoch. Žalovaný navrhol ako svedka vypočuť riaditeľa odboru zvláštnych policajných činností v čase vyhotovenia Prepisu na preukázanie správnosti Prepisu. Žalovaný zotrval na tom, že žalobca neučinil predmetom konania tie skutkové tvrdenia žalovaného, ktoré boli v Článku skutočne zverejnené, ale vlastné interpretácie Článku. Žalovaný nezverejnil také skutkové tvrdenia, ktorých opravy sa žalobca v konaní domáha.

19. V písomnom podaní zo dňa 19.3.2018 (čl. 411) žalovaný doplnil, že mimoriadne vydanie nie je možné považovať za periodickú tlač podľa § 2 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z.z..

20. Písomným podaním zo dňa 10.04.2018 (čl. 421) žalovaný predložil súdu rozhodnutie súdu druhej inštancie vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/87/2011. Doplnil, že do žiadosti počítané útržky výrokov nemôžu byť vyhodnotené ako skutkové tvrdenia, ale považované iba za nedokončené vety vytrhnuté z kontextu, ktoré bez ďalšieho kontextu nedávajú zmysel.

21. Písomným podaním zo dňa 13.04.2018 (čl. 432) žalobca rovnako predložil súdu rozhodnutie súdu druhej inštancie vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/87/2011 s tým, že voči tomuto rozhodnutiu podal dovolanie. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu druhej inštancie uviedol, že podľa jeho názoru je toto rozhodnutie nesprávne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. K podaniu boli pripojené nasledujúce listiny:

- rozhodnutie KS BA sp. zn. 9Co/411/2011

- rozhodnutie KS BA sp. zn. 2Co/377/2015

22. V písomnom podaní zo dňa 16.5.2018 (čl. 476) žalovaný doplnil, že popiera zverejnenie nepravdivých skutkových tvrdení; žalobca žiadne skutkové tvrdenie, ktoré je nepravdivé a ktoré by učinil predmetom svojej žiadosti o opravu a následne aj predmetom žaloby nedefinoval. V konaní nebol preukázaný opak správnosti odposluchu a jeho prepisu. Žalovaný sám nijak nehodnotil ani netvrdil, o čom je tento rozhovor v častiach, ktoré vyslovil žalobca.

23. Na pojednávaní dňa 04.06.2018 (čl. 481) žalobca namietol vstup navrhnutého vedľajšieho účastníka/intervenienta do konania. Následne súd rozhodol, že vstup intervenienta SR zastúpenej MV SR na strane žalovaného je neprípustný. Súd predmetné uznesenie písomne nevyhotovil v súlade s § 235 ods. 2 C.s.p., pretože náležité odôvodnenie tohto uznesenia bolo súdom uvedené na predmetnom pojednávaní, je zaznamenané v zápisnici z pojednávania a súd to nepovažoval za potrebné pre vedenie konania. Žalovaný následne doplnil, že na zdôraznenie skutočnosti, že nemá povinnosť uverejniť požadovanú opravu poukazuje na ustanovenie § 7 ods. 6 písm. a) a b) Tlačového zákona s tým, že písm. a) je dokázané predložením rozsudku KS BA a naplnenie písm. b) je naplnené tým, že vydavateľ vie dokázať pravdivosť skutkového tvrdenia o ktorého opravu sa žiada. Svedkovia žalobcu nedali žiadne konkrétne svedectvo o tom, kedy žalobca údajne zo stretnutia odišiel, ani nedosvedčili, že by žalobca Tvrdenia nepovedal. Dôkazný prostriedok prepis ITP nebol ničím vyvrátený, žalovaný tak uniesol svoje dôkazné bremeno o tom, že môže preukázať pravdivosť zverejnených skutkových tvrdení. V záverečnej reči žalobca poukázal na rozhodujúce odpovede svedka p. Š. - Potvrdili ste redaktorovi K., že táto osoba označená B.:O. je N? Odpoveď: to si nepamätám. Na ďalšiu otázku - Môžete potvrdiť autentickosť nahrávky a prepisu? Odpoveď: nahrávky som získal zo spisu T. a VERÍM, že sú autentické. Otázka - Ako sa tie prepisy nahrávok dostali k redaktorovi? Odpoveď: p. K. som prepis poskytol ja. Otázka - Viete jednoznačne uviesť, že N tam bol po celý čas trvania stretnutia? Odpoveď: neviem. Otázka - Akým spôsobom príslušníci polície dokázali identifikovať osoby na nahrávke? Odpoveď: neviem. Otázka - Osobne ste nestotožňovali hlasy s menami? Odpoveď: neviem, nespomínam si. Otázka - Vy osobne ste niekedy neuviedli polícii, že ten hlas B.:O. mal povedať: Ešte tento týždeň .. Odpoveď: nespomínam si. Podľa žalobcu bolo povinnosťou resp. slušnosťou vydavateľa kontaktovať žalobcu. Z vykonaného dokazovania podľa žalobcu vyplynulo aj to, že žalobca zrealizoval v čase o 11.25 hod. telefonický rozhovor so svedkom p. E. a následne sa obaja zúčastnili spoločného obeda. V súvislosti so spornými skutkovými tvrdeniami žalobca v uplatnenom petite poukázal na časti nezúčastnil sa a nevyslovil - to sú skutkové tvrdenia, ktoré považoval za plne v intenciách tlačového zákona. Žalobca poukázal na to, že odpoveď v zmysle Tlačového zákona je odpoveďou dotknutej osoby, avšak oprava je opravou vydavateľa. Krajský súd v rozsudku sp. zn. 2Co/377/2015 odôvodnenie založil hmotnoprávne spôsobom, ktorý sa týka konania o žiadosti o uverejnenie odpovede, nie konania o uverejnenie opravy. Uverejnenie opravy mal vydavateľ právo odmietnuť len v taxatívne uvedených prípadoch a v tomto konaní bolo podľa žalobcu preukázané, že vydavateľ porušil práva žalobcu, keď na jeho žiadosť o opravu nereagoval a že tak urobil svojvoľne bez právneho dôvodu. Žalovaný v záverečnej reči trval na tom, že žiadosť o uverejnenie opravy nemala náležitosti podľa § 7 ods. 3 Tlačového zákona. Predmet konania neobsahuje popis žiadneho skutkového tvrdenia, ktoré by žalovaný zverejnil. Žalovaný poukázal na výpoveď svedka p. K., ktorý podľa žalovaného jednoznačne potvrdil, že žalobcu pozná, že sa žalobca viackrát zúčastnil na stretnutí so svedkom, že nahral takéto stretnutie, po predložení článku svedkovi uviedol na otázku, či bol prítomný tohto rozhovoru, že bol pri tom. Po predložení prepisu zvukového záznamu na otázku: Ktoré osoby tam boli prítomné?, uviedol, že tam bol aj právny zástupca a na otázku, či je to žalobca, uviedol, že je to pán J.. Žalovaný poprel, že sa žalobca pred 11.30 hod. zo Stretnutia vzdialil.

24. Súd vykonal dokazovanie listinami, predloženými procesnými stranami, výsluchom žalobcu, výsluchom svedkov: Š. G., A. K., Z. Š., P. Č., J. D., A. M., O. D., O. G., Z. E., O. B. M., prehratím časti Zvukového záznamu (čl. 296), znaleckým dokazovaním a oboznámil sa so súdnymi rozhodnutiami označenými/predloženými súdu a s ostatným obsahom súdneho spisu.

Z vykonaného dokazovania a z nesporných tvrdení procesných strán mal súd za preukázaný nasledujúci skutkový stav:

25. V publikácii .J. - Š. vydanie D. G. A. S. XXXX bol na stranách XX-XX uverejnený nasledovný článok: „Š. Z. pre I.

Dôkazy o podplácaní M. A., ktorého sa mali dopustiť zástupcovia T., vyplývajú podľa polície a dozorujúceho prokurátora aj zo zvukových záznamov, ktoré urobil po dohode s vyšetrovateľmi Z. Š..

Na ukážku zverejňujeme dve neupravené pasáže rozhovoru z XX. O. XXXX, kde vystupujú Z. Š., P. Č., O. D. a advokát O. J.“ Následne je uverejnený prepis rozhovoru, kde sú pri mene J. nasledovné výroky: „J.: Ešte tento týždeň

J.: A tento týždeň to sme dotiahli už „vyznačený právoplatnosť“,

.o niečo neskôr:

J.: Ja to musím v piatok najneskôr v pondelok.

J.: Ona to môže zrušiť.“

26. Žiadosťou o uverejnenie opravy zo dňa 13.05.2011 (čl. 10) bol žalovaný oslovený právnym zástupcom žalobcu, z poverenia žalobcu, pričom žalovanému oznámil, že vo vydaní týždenníka .J., Z. Š. vydanie D. G. A. S., na strane XX a XX bol uverejnený Článok s názvom Š.J. Z. pre I., kde bol ako ukážka zverejnený rozhovor, resp. dve neupravené pasáže rozhovoru zo dňa XX.X.XXXX, zvukovo zaznamenaného pravdepodobne políciou SR, ktorého aktérom mal byť aj ich klient. Vo zverejnenom texte žalovaný označil ako dôkazy o podplácaní M., kde okrem iného žalovaný uviedol- J.: “Ešte tento týždeň, A tento týždeň to sme dotiahli už „vyznačený právoplatnosť““ a „Ja to musím v piatok, najneskôr v pondelok“. V kontexte uverejnených informácií sa potom javí uvedená časť ako účasť ich klienta na podplácaní, či dokonca ako jeho aktivita pri takomto konaní. Ich klient bol síce prítomný na Stretnutí, no následne zo stretnutia odišiel. Na stretnutí, na ktorom bol ich klient nedošlo k rozhovoru na tému podplácania, ale boli prejednávané aktuálne témy. Následne sa uskutočnilo ďalšie stretnutie, no už bez prítomnosti žalobcu a žalobca nemá absolútne žiadnu vedomosť o obsahu tejto časti stretnutia. Žalobca v žiadnom prípade neuviedol tvrdenia zverejnené žalovaným a zo strany žalovaného došlo k uverejnenie nepravdivého skutkového tvrdenia o osobe, na základe ktorého možno osobu presne určiť. O.. O. J. nikdy predmetné slová či vety nevyslovil a obsah Článku je objektívne v rozpore so skutkovým stavom. Pravdivým skutkovým tvrdením je, že O.. O. J. nikdy, vrátane rozhovoru zo dňa XX.X.XXXX, neuviedol akékoľvek vyhlásenie týkajúce sa údajnej činnosti podplácania M., túto nikdy nepodplácal (podobne tak žiadnu inú osobu) a ani o takomto podobne tak ani o akomkoľvek) podplácaní nemal vedomosť. Z uvedených dôvodov žiadal žalovaného o uverejnenie opravy v znení totožnom so znením petitu tejto žaloby, a to v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie opravy. V závere listu je uvedený ako pisateľ právny zástupca žalobcu a podpísaný O.. Z. Z., advokát. Podľa Poštového podacieho hárku bol uvedený list odoslaný žalovanému dňa 16.05.2011.

27. V prepise zvukového záznamu, ktorý predložil žalovaný na pojednávaní dňa 21.06.2012 (čl. 65) je v úvode uvedené, že sa jedná o prepis záznamu zo dňa XX.X.XXXX od 10.03 do 12.13 hod, v úvode je popis osôb, ktoré by mali v rozhovore vystupovať tak, že pri veľkom písmene je uvedené krstné meno bez priezviska, pričom pri písmene B.: je uvedený O.. Nižšie je v popise uvedené sa jedná o záznam stretnutia Z. Š. a ďalších vymenovaných osôb. Medzi týmito osobami žalobca uvedený nie je. V prepise sú na stranách 33 a 39 uvedené pri osobe označenej ako B. uvedené namietané výroky. Totožné skutočnosti je možné zistiť aj z úplného prepisu zvukového záznamu Stretnutia (čl. 113), ktorý predložil žalovaný v písomnom podaní zo dňa 24.08.2012. V predložených Prepisoch nikde nie je osoba žalobcu identifikovaná - uvedené v konaní sporné nebolo.

28. Z výpisu advokáta na stránke SAK zo dňa 24.08.2012 je pri žalobcovi uvedená mailová adresa F..sk.

29. Z výpisu pre telefónne číslo XXXXXXXXX za obdobie od 1.1.2009 do 31.1.2009 (čl. 179) vyplýva, že z tohto telefónneho čísla bol dňa 28.1.2009 uskutočnený o 11.24 telefónny hovor na číslo XXXXXXXXXXXXX, ktorý trval 2 min. 27 sec..

30. Uznesením č.k. 7C/90/2011-317 v spojení s uznesením č.k. 7C/90/2011- 325 súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru kriminalistika, odvetvie fonoskopia na zodpovedanie otázky, či Výroky na zvukovom zázname zaznamenanom políciou zo dňa 28.1.2009 vyslovil žalobca. Znalec vo vypracovanom znaleckom posudku zo dňa 30.09.2017 (čl. 343) dospel k záveru, že na základe vykonaných analýz a komparácií nie je možné ani potvrdiť ani vylúčiť, či hlas muža označený ako sporný materiál spr patrí mužovi, ktorého hlas je označený ako porovnávací materiál - por, teda O. J..

31. Svedok O.. B. M. vypovedal, že žalobcu pozná zo spoločnosti T., kde bol svedok právnym zástupcom jedného akcionára a žalobca právnym zástupcom tiež jedného akcionára. Svedka Článok prekvapil, skutočnosti, čo v ňom boli uvedené neboli pravdivé. Na otázku, či sa zúčastnil Stretnutia, svedok uviedol, že presný dátum si nepamätá, ani či v tom dni bol na stretnutí, ale zúčastnil sa takmer každého stretnutia. Po predložení Článku na otázku súdu, či sa vie vyjadriť k obsahu viet, ktoré mal vysloviť žalobca, svedok uviedol, že na stretnutiach, na ktorých bol prítomný on sa o takých veciach nehovorilo. Týkalo sa to vyňatia z pôdneho fondu, ktoré mal na starosti svedok, nie žalobca. Na otázku, či bol prítomný na Stretnutí, svedok uviedol, že nie.

32. Svedok Š. G. vypovedal (čl. 181), že Prepis dostali od agenta polície Z. Š., redaktor K. sa obrátil na políciu a tá mu potvrdila autenticnosť Prepisu a jednotlivé osoby. Na otázku, prečo nebola podaná odpoveď na opravu uviedol, že nie sú povinný uverejniť odpoveď, pokiaľ sú schopný preukázať pravdivosť uverejnených tvrdení. Pri zverejnení článku čerpali z Prepisu, svedectva Z.. Š. a z overenia u polície.

33. Svedok A. K. vypovedal, že v súvislosti s Článkom spracoval prepis odposluchu, teda ho fyzicky prepísal z podkladu, ktorý mal k dispozícii. Podkladom bola neutajená príloha ku kauze - Prepis, ktorý získal od p. Š., ktorý bol agentom polície. V prepise sa žalobca nespomína celým menom, ale je označený písmenom B. a krstným menom. Pretože tam nie je uvedené priezvisko, tak si to overoval najskôr u p. Š., ktorý bol na Stretnutí a následne cez svoje kontakty na polícii. Teda mal dva zdroje - človeka, ktorý bol na stretnutí a prepis. Vychádzal z toho, že prepis je autentický, čo si overoval u svedka p. Š. a na polícii. V článku nikde explicitne netvrdil, že by mal žalobca byť nejakým spôsobom zaplatený do korupcie, ani ho explicitne neobviňoval z nejakého konania. Len tvrdil, že dôkazy korupcie v tejto kauze podľa polície a dozrujúceho prokurátora aj zo zvukových záznamov, ktoré urobil p. Š.. Žalobca nebol podozrivý z korupcie, ani to svedok nikde nenaznačil, ale vystupoval v tej veci iba ako jeden z účastníkov Stretnutia. Ako novinár nemal dôvod ho osloviť. Všetkých ostatných, ktorých s tým konaním spojil, oslovil. Na otázku, či svedok s p. Š. stotožňovali osobu na Prepise, svedok uviedol, že áno. V čase, keď bola doručená žalovanému žiadosť o uverejnenie opravy ho vydavateľ kontaktoval, bavili sa o tom, či k tomu majú doklady. Na to, či vydavateľ na žiadosť reagoval si svedok nepamätal. Keď dostal od p. Š. Prepis, pýtal sa ho kto je označený pod B., keďže to v hlavičke explicitne nie je. Pýtal sa ho aj či má nejaký dôkaz, že je to tento človek, a on povedal, že áno.

34. Svedok Z. Š. vypovedal (čl. 185), že bol členom predstavenstva spoločnosti T., jeho partnermi boli T. G., zastúpený p. Č., ich právnikom p. O. J. (žalobcom), aspoň mu to bolo povedané. Žalobcu poznal, ako právnik p. Č. sa viac krát zúčastnil na stretnutiach/rokovaniach spoločnosti T.. V spolupráci s políciou niektoré zo stretnutí nahrával. Na Rozhovore bol prítomný. Na otázku, či bol na Rozhovore prítomný aj žalobca uviedol, že si nepamätá, všetko je tak, ako mala zdokumentované polícia. K identifikácii osôb v Prepise uviedol, že išlo o spoločníkov spoločnosti T., členov predstavenstva a ich právnych zástupcov. Na otázku, či osoba označená pod menom B.: O. je žalobca, svedok uviedol, že je to p. J.. Či toto potvrdil p. K. si nepamätal. Nahrávky rozhovorov získal zo spisu T. a verí, že sú autentické. Nahrávky poskytol p. K.. Na otázku, či pri rozhovoroch, pri ktorých bol svedok prítomný a z ktorých polícia urobila prepisy bol aj iný O., ako žalobca prípadne či má vedomosť o inom O., ktorý by chodil na tieto stretnutia uviedol, že nie. Ako prebehlo Stretnutie si nepamätal. Stretnutie sa odohralo v sídle spoločnosti T.. Mená účastníkov stretnutia si nepamätal, boli v záznamoch polície. Nespomínal si na to, či v priebehu Stretnutia odchádzali a prichádzali ľudia. Či bol žalobca prítomný počas celého stretnutia nevedel. Akým spôsobom polícia identifikovala osoby Stretnutia nevedel, či stotožňovanie robil on si nepamätal.

35. Svedok P. Č. (čl. 187) vypovedal, že žalobcu pozná dlhšie. Na otázku či sa zúčastnil Stretnutia, v sídle spoločnosti T. s p. Š.W. uviedol, že vzhľadom na časový odstup si nepamätá, či to bolo dňa 28.1, ale so žalobcom a ostatnými mávali spoločné stretnutia ohľadom spoločnosti T.. Či tam bol žalobca celú dobu prítomný si nepamätal. Žalobca zastupoval jedného z akcionárov spoločnosti T. G. vo všeobecných právnych veciach, ktoré sa týkali výkonu akcionárskych práv. Na otázku či svedok alebo spoločnosť T. poverili žalobcu zastupovaním v súvislosti s pozemkami alebo poľnohospodárskou pôdou uviedol, že nie on také úkony nevykonával, vykonával ich zverenec p. G., ktorý bol projektový manažér projektu T.. Žalobca nikdy podľa svedka neprišiel do kontaktu s vecami s územným plánovaním alebo s nákupom pozemkov. Či žalobca povedal dotknuté vety si svedok nepamätal. Po predložení prepisu na otázku, či tieto výroky vyriekla osoba B. alebo sú to výroky iných osôb svedok uviedol, že je to vyjadrenie niekoho iného. Žalobca nemohol vedieť o finančných transakciách spoločnosti T.. Či mali iného právnik menom O. si nepamätal.

36. Svedkyňa J. D. vypovedala (čl. 189), že pracovala u žalovaného ako výkonná riaditeľka. K tomu, čo bolo zdrojmi Článku uviedla, že o tom hovorila s autorom článku - jeden zdroj bol polícia, jeden zdroj Z. Š.. Odpoveď žalovaný neuverejnil, pretože žiadosť nespĺňala náležitosti, ktoré požaduje Tlačový zákon., t.j. Článok neobsahoval nepravdivé tvrdenia.

37. Svedok A. M. (čl. 190) vypovedal, že žalobcu pozná z golfu a z T., kde sa stretli 2-3 krát na valnom zhromaždení. Žalobca na niektorých stretnutiach bol, ale či bol aj na dotknutom stretnutí si nepamätal. Žalobca nebol právnym zástupcom svedka ani jeho spoločnosti; bol právnym zástupcom jednej tretiny akcionárov spoločnosti T. G.. Na otázku, či žalobca na Stretnutí povedal dotknuté vety svedok uviedol, že to považuje za nemožné. Na otázku, či žalobcu spoločnosť T., alebo ktokoľvek z jej akcionárov poveril žalobcu poradenstvom alebo zastupovaním vo veci územného rozhodnutia alebo vyňatia z poľnohospodárskeho pôdneho fondu uviedol, že nie, poverený bol p. B. M., O. G. a p. S. - títo sa zúčastňovali na jednaniach vo K. I.. Po predložení Prepisu bol svedok požiadaný o identifikáciu, kto uviedol dotknuté vety, na čo svedok uviedol, že netuší. Na otázku, či sa na stretnutiach zúčastňoval aj iný právnik menom O., uviedol že myslí že nie, právnik bol B. M., ani iná osoba menom O..

38. Svedok O.E. D. (čl. 191) vypovedal, že žalobcu pozná z obdobia roka 2009, Stretnutie si príliš nepamätal. On žalobcu právnymi službami nepoveroval. Nemal vedomosť o tom, že by spoločnosť

T. poverila právnymi službami vo veci územného rozhodnutia alebo vyňatia z poľnohospodárskeho pôdneho fondu žalobcu. K strane 39 Prepisu uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by žalobca mohol mať také informácie. Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že nevie koho žalobca zastupoval, ani aké mu dal informácie.

39. Svedok O. G. (čl. 192) vypovedal, že žalobcu pozná od roku 2003, najmä z golfového ihriska, pracovne posledné 4 roky. Pre spoločnosť T. vykonával primárne právne služby p. M.. Všetky právne úkony, vypracovávanie zmlúv, vklady do katastra svedok riešil s p. M.. Až na jednu vec, ktorá sa týkala memoranda spolupráci s obcou K. I., kde bol prizvaný žalobca ako právny zástupca T. G., kvôli rozsiahlosti a komplikovanosti dokumentu. Vyňatie pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu riešil p. M. a podklady k týmto rozhodnutiam riešili projektanti a architekti. Spoločnosť T. mávala pravidelné stretnutia akcionárov a p. M., kde sa riešili jednotlivé problémy/informácie, ktoré vznikli v rámci organizácie. P. Š. sa ako člen predstavenstva zúčastňoval väčšiny týchto stretnutí. Žalobca bol prizvaný raz alebo dvakrát. Je možné, že bol prítomný aj na Stretnutí, k nejakej parciálnej časti. Na otázku, či mohol žalobca disponovať informáciami, týkajúcimi sa katastra a poľnohospodárskeho pôdneho fondu svedok uviedol, že žalobca mohol mať len okrajovú informáciu, že sa takýto proces deje - hlavne z dôvodu Memoranda, kde sa spomínal územný plán, zmena územného plánu a územné rozhodnutie. Na ďalšiu otázku, či žalobca v súvislosti s podplácaním M. povedal okrem iného „ešte tento týždeň...“ svedok odpovedal, že nebol dôvod, aby sa žalobca vyjadroval k takým veciam, lebo do styku s úradmi vystupoval on. K žiadnemu podplácaniu M. nedošlo. Podľa svedka žalobca nebol poverený riešiť niečo s E. N.. Po predložení Prepisu strana 39 bol svedok požiadaný o stotožnenie Výrokov s nejakou konkrétnou osobou, na čo svedok uviedol, že to bola osoba, ktorá pracovala na projekte; vylúčil že by to bol žalobca.

40. Svedok Z. E. (čl. 194) vypovedal, že žalobcu pozná viac ako 10 rokov. Žalobca bol právnym zástupcom spoločnosti T. U., kde pôsobil aj on, čiže stretávali sa pracovne. Dotknutého Stretnutia sa nezúčastnil. Telefónne číslo XXXX XXX XXX má od roku 1998. Svedok si nepamätal, že telefonoval so žalobcom. Po predložení výpisu hovorov, či telefonoval o 11.25 hod a s kým, svedok uviedol že áno a telefónne číslo označil za číslo žalobcu. Ako pravdepodobný dôvod telefonátu označil stretnutie na obec. Žalobca ako právnik využíval valné zhromaždenia skôr na obchodné veci, kúpnopredajné zmluvy, tvoril kúpnopredajné zmluvy na cenné papiere, uskutočňoval valné zhromaždenia, posudzoval zmluvy o sprostredkovaní - s týmto svedok vo vzťahu k žalobcovi prichádzal do styku.

41. Žalovaný navrhol ako svedka vypočuť riaditeľa odboru zvláštnych policajných činností v čase vyhotovenia Prepisu na preukázanie správnosti Prepisu. Súd tento dôkaz nevykonal, pretože ho vyhodnotil ako nadbytočný - v konaní nebola sporná správnosť Prepisu, ale stotožnenie osôb, ktoré v rozhovore, zaznamenanom v Prepise vystupovali. Toto stotožnenie predmetom Prepisu nebolo.

42. Súd vykonal všetky dôkazy, na vykonaní ktorých procesné strany trvali.

Predmetom konania je nárok žalobcu na uverejnenie opravy a na priznanie primeranej peňažnej náhrady podľa Tlačového zákona.

Skutkové a právne závery súdu

43. Právny základ žalobcom uplatneného nároku je upravený najmä v nasledujúcich ustanovenia Tlačového zákona.

44. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve v znení účinnom do 31.8.2011 (ďalej iba TZ), ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie o osobe, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať o uverejnenie opravy nepravdivého skutkového tvrdenia. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní opravu uverejniť bezodplatne.

45. Podľa § 7 ods. 2 TZ, žiadosť o uverejnenie opravy sa musí doručiť vydavateľovi periodickej tlače alebo tlačovej agentúre do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače alebo zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie, inak právo na opravu zaniká.

46. Podľa § 7 ods. 3 TZ, žiadosť o uverejnenie opravy musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Súčasťou žiadosti o uverejnenie opravy musí byť písomný návrh znenia opravy, ktorý musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače alebo deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo nepravdivé skutkové tvrdenie, popis nepravdivého skutkového tvrdenia s uvedením, kde v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve sa nachádzalo, konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé a uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia.

47. Podľa § 7 ods. 4 TZ, vydavateľ periodickej tlače je povinný opravu uverejniť do ôsmich dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie opravy alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie opravy. Tlačová agentúra je povinná opravu uverejniť do ôsmich dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie opravy.

48. Podľa § 7 ods. 5 TZ, vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní opravu uverejniť tak, ako bola navrhnutá alebo dohodnutá so žiadateľom o uverejnenie opravy, v rovnakej periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené nepravdivé skutkové tvrdenie a s označením "oprava". K uverejnenej oprave nemožno uverejniť žiadny ďalší súvisiaci text obsahujúci hodnotiaci úsudok, a to ani na inom mieste vydania periodickej tlače alebo agentúrneho spravodajstva.

49. Podľa § 7 ods. 6 TZ, vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nie sú povinní uverejniť opravu, ak

a) žiadosť o uverejnenie opravy nemá náležitosti podľa odseku 3,

b) môžu dokázať pravdivosť skutkového tvrdenia, o ktorého opravu sa žiada,

c) oprava smeruje proti skutkovému tvrdeniu uverejnenému na základe preukázateľného predchádzajúceho súhlasu žiadateľa o uverejnenie opravy,

d) predtým, ako im bola doručená žiadosť o uverejnenie opravy, uverejnili opravu z vlastného podnetu alebo na žiadosť niektorej z osôb uvedených v § 10 ods. 5 a dodržali pritom podmienky ustanovené týmto zákonom na uverejnenie opravy.

50. Podľa § 10 ods. 2 TZ, ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, rozhodne o povinnosti uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie na návrh osoby, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, súd.

51. Podľa § 10 ods. 3 TZ, návrh podľa odseku 2 sa musí podať na súd do 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia, inak právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia zaniká.

52. Podľa § 10 ods. 4 TZ, ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, má osoba, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, právo na primeranú peňažnú náhradu od 50 000 Sk do 150 000 Sk. Nárok na primeranú peňažnú náhradu možno uplatniť na súde spolu s návrhom podľa odseku 2.

53. ...z odôvodnenia rozsudkov oboch nižších súdov nevyplýva, ktoré konkrétne uverejnené údaje treba považovať za fakty a ktoré za hodnotiace úsudky, hoci takéto rozlíšenie je z hľadiska hodnotenia ich pravdivosti a i z hľadiska dôkaznej povinnosti v konaní rozhodujúce. Najmä podľa záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva treba starostlivo rozlišovať medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami. Kým existencia faktov môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich úsudkov dokazovaniu nepodlieha. Nemožno totiž splniť požiadavku na preukázanie pravdivosti hodnotiaceho úsudku a takéto požiadavka sama o sebe porušuje slobodu názoru, ktorá tvorí súčasť práva chráneného článkom 10 Dohovoru (P. T. X.). Tam kde vyhlásenie prerastie do hodnotiaceho úsudku, môže primeranosť zásahu (teda obmedzenie práva na slobodu prejavu) závisieť na tom, či existuje dostatočný skutkový základ pre napadnuté vyhlásenie, pretože dokonca aj hodnotiaci úsudok bez akéhokoľvek skutkového základu na jeho podporu môže byť prehnaný (L. T. S.). Odvolací súd... sa však argumentačne nevysporiadal s konštantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva... Pritom presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia si takéto vysporiadanie vyžadovala... (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 171/2005 z 27. apríla 2006)

54. Predmetom práva na opravu je nepravdivé skutkové tvrdenie o konkrétnej fyzickej alebo právnickej osobe, ktoré je obsiahnuté v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve. Predpokladom vzniku práva na opravu je nepravdivosť skutkového tvrdenia o konkrétnej osobe, pričom zákon nevyžaduje na vznik práva na opravu súčasné splnenie podmienky, aby sa nepravdivé skutkové tvrdenie dotýkalo aj napr. cti fyzickej osoby, dobrej povesti právnickej osoby alebo aby malo/bolo spôsobilé mať akýkoľvek negatívny dopad na fyzickú alebo právnickú osobu. Vychádza sa pritom z toho, že základným zmyslom práva na opravu je zabezpečiť, aby sa verejnosti čo najrýchlejšie dostala informácia o tom, že určité skutkové tvrdenie o fyzickej alebo právnickej osobe je nepravdivé, a aká je pravda. Právo na opravu sa tak stáva nielen právnym prostriedkom ochrany fyzickej alebo právnickej osoby, ale súčasne aj zárukou práva na pravdivé informácie. Právo na opravu sa obligatórne a primárne realizuje prostredníctvom žiadosti adresovanej vydavateľovi periodickej tlače, ktorá je prísne formálna a musí obsahovať náležitosti ustanovené v § 7 ods. 3 TZ. Len pri dodržaní všetkých zákonom ustanovených podmienok (vzťahujúcim sa k lehotám, náležitostiam žiadosti o opravu a náležitostiam návrhu opravy) je vydavateľ periodickej tlače povinný uverejniť žiadanú opravu, a to za predpokladu, ak uverejnil informáciu obsahujúcu nepravdivé skutkové tvrdenie o dotknutej osobe. Súčasťou žiadosti o opravu musí byť písomný návrh znenia opravy, z ktorého musí byť zrejmé, že opravou sa má nepravdivé skutkové tvrdenie len uviesť na pravú mieru, resp. vyvrátiť, a to uvedením pravdivého skutkového tvrdenia. Opravou sa nemá hodnotiť

nepravdivé skutkové tvrdenie, ani jeho dopad na žiadateľa o uverejnenie opravy alebo na verejnosť. Návrh znenia opravy nemôže obsahovať žiadne názory či komentáre žiadateľa o uverejnenie opravy, ani žiadosť o ospravedlnenie vydavateľa.

55. Žalovaný založil svoju obranu na tom, že nebol povinný uverejniť žadanú opravu, pretože žiadosť nemala zákonom ustanovené náležitosti, ako aj na tom, že vie dokázať pravdivosť uverejnených skutkových tvrdení (§ 7 ods. 6 písm. a) a b) TZ).

56. Súd sa prednostne zaoberal tým, či žiadosť o opravu a v nej obsiahnutý návrh opravy spĺňa zákonom predpísané náležitosti, a to:

- a) špecifikácia tlače, v ktorej bolo nepravdivé skutkové tvrdenie uverejnené
- b) popis nepravdivého skutkového tvrdenia
- c) špecifikácia umiestnenia nepravdivého skutkového tvrdenia v dotknutej tlači
- d) konštatovanie nepravdivosti dotknutého skutkového tvrdenia
- e) uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia

57. Z obsahových náležitostí návrhu opravy bolo sporné najmä to, či tento návrh obsahoval náležitosti uvedené v predchádzajúcom bode pod písmenami b) a e). V návrhu opravy boli tieto náležitosti uvedené nasledovne - nepravdivé skutkové tvrdenie bolo vymedzené ako tvrdenie o osobe žalobcu, spočívajúce v tom, že v súvislosti s konaním M. A., prípadne iných osôb mal uviesť „Ešte tento týždeň“, „A tento týždeň to sme dotiahli už „vyznačený právoplatnosť““ a „Ja to musím v piatok najneskôr v pondelok“. Pravdivé skutkové tvrdenie v návrhu opravy uvedené nebolo vôbec - v návrhu odpovede bolo obsiahnuté správne skutkové tvrdenie, ktoré bolo vymedzené tak, že žalobca sa žiadneho stretnutia, predmetom ktorého bolo rokovanie o údajnom podplácaní M. A., nezúčastnil a pri rozhovore zo dňa XX.X.XXXX, ktorý mal byť zvukovo zaznamenaný Políciou SR, nevyslovil žiadne výroky v súvislosti s údajným podplácaním M. A..

58. Súd vyhodnotil ako dôvodnú námietku žalovaného, že žalobcom označené skutkové tvrdenia nezverejnil. Podľa súdu Článok obsahuje iba minimum skutkových tvrdení (s prihliadnutím na skutočnosť, že prevažná časť článku je citáciou Prepisu Zvukového záznamu a má iba krátky sprievodný text). Skutkovými tvrdeniami, ktoré by sa akýmkoľvek spôsobom mohli dotýkať žalobcu sú podľa súdu tvrdenia: v rozhovore dňa XX.X.XXXX, z ktorého sme zverejnili dve neupravené pasáže, vystupuje advokát O. J., prípadne advokát O. J. v rozhovore z XX.X.XXXX, z ktorého sme zverejnili dve neupravené pasáže, vyslovil Výroky. Z textu navrhovanej opravy je nepochybné, že označené nepravdivé skutkové tvrdenie nekorešponduje skutkovému tvrdeniu uvedenému v Článku - napriek skutočnosti, že samotný Článok by mohol indikovať, že žalobca mal Výroky uviesť v súvislosti s podplácaním M., takéto skutkové tvrdenie v Článku obsiahnuté nie je. Súd je petítom žaloby, vrátane návrhu opravy viazaný. Účel tlačového zákona by v prejednávanej veci nebolo možné dosiahnuť ani tým, že by súd žalobu zamietol v časti návrhu odpovede, ktorá nekorešponduje so skutkovými tvrdeniami uvedenými v Článku - ak by súd zamietol žalobu v časti špecifikácie nepravdivého tvrdenia, ktorá nekorešponduje s uverejneným skutkovým tvrdením, t.j. spočívajúce v tom, že v súvislosti s konaním M. A., prípadne iných osôb, potom by nepravdivé skutkové tvrdenie bolo označené iba tak, že žalobca uviedol Výroky bez špecifikácie toho kedy resp. pri akej príležitosti sa tak stalo.

59. Vychádzajúc z vyššie špecifikovaných skutkových tvrdení, obsiahnutých v Článku, týmto by malo korešpondovať pravdivé skutkové tvrdenie v návrhu opravy. Špecifikácia pravdivého skutkového tvrdenia v návrhu opravy absentuje úplne.

60. Porovnaním navrhovaného správneho skutkového tvrdenia zo skutkovými tvrdeniami uvedenými v Článku je nepochybné, že ani navrhované správne skutkové tvrdenie opätovne nezodpovedá skutkovým tvrdeniam v článku - navrhovaná oprava tvrdí, že žalobca sa žiadneho stretnutia, predmetom ktorého bolo podplácanie M. nezúčastnil a pri Rozhovore nevyslovil žiadne výroky v súvislosti s podplácaním GM. Pravdivé skutkové tvrdenie, zodpovedajúce Článku, by s prihliadnutím na zákonnú právnu úpravu, osobitne s prihliadnutím na to, že sa má navrhovaná oprava obmedziť iba na uvedenie pravdivého/ nepravdivého tvrdenia, mohlo znieť napr. v rozhovore z XX.X.XXXX, z ktorého sme zverejnili dve neupravené pasáže, nevystupuje advokát O. J., prípadne advokát O. J. v rozhovore z XX.X.XXXX, z ktorého sme zverejnili dve neupravené pasáže, nevyslovil Výroky. Navrhované správne skutkové tvrdenia majú podstatne širší rozsah, ako sú skutkové tvrdenia obsiahnuté v Článku a ani prípadným zamietnutím časti žaloby nemožno podľa súdu dosiahnuť súlad navrhovanej opravy s Tlačovým zákonom pri zachovaní dostatočnej identifikácii pravdivých a nepravdivých skutkových tvrdení. (za predpokladu, ak by navrhovaná oprava obsahovala pravdivé skutkové tvrdenia, čo sa však nestalo).

61. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že navrhovaná oprava, ktorá bola súčasťou žiadosti žalobcu o opravu nespĺňala formálne náležitosti ustanovené v § 7 ods. 3 TZ, a to špecifikáciu nepravdivého skutkového tvrdenia, ktoré by žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače zverejnil a tomu zodpovedajúce pravdivé skutkové tvrdenie (žalobcom označené skutkové tvrdenia majú podstatne väčší

obsah a rozsah, ako sú skutkové tvrdenia, ktoré boli zverejnené žalovaným). Z uvedeného dôvodu podľa § 7 ods. 6 písm. a) TZ žalovanému nevznikla povinnosť uverejniť žiadajú opravy, ani povinnosť zaplatiť žalobcovi primeranú peňažnú náhradu. Súd na základe týchto dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

62. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí žiadosti o opravu súd považoval skúmanie ďalších formálnych náležitostí žiadosti o opravu za nadbytočné.

63. Súd podotýka, že predmetom práva na opravu nie je to, čo zverejnený článok indikuje, ale iba nepravdivé tvrdenia v ňom obsiahnuté.

64. Vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra sú povinní uverejniť opravu v navrhnutom znení alebo v znení dohodnutom so žiadateľom o uverejnenie opravy. Dohoda prichádza do úvahy najmä vtedy, ak návrh znenia opravy nezodpovedá svojim obsahom nepravdivému skutkovému tvrdeniu, ktoré má byť opravené, napr. ak obsahuje ospravedlnenie, či hodnotiace úsudky žiadateľa o uverejnenie opravy. Vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra nie sú oprávnení sami zasahovať do obsahu navrhnutého znenia opravy, s výnimkou opravy gramatických chýb. Napriek skutočnosti, že vydavateľ periodickej tlače sa má so žiadateľom o opravu na znení opravy dohodnúť, podľa súdu táto povinnosť vydavateľa periodickej tlače nie je vymáhateľná súdom. Súd nemá právne prostriedky, ktorými by vydavateľa donútil k dohode. V prípade, ak žiadosť o opravu nezodpovedá tlačovému zákonu, a účel tlačového zákona nie je možné dosiahnuť ani tým, že súd žalobu v nezodpovedajúcej časti navrhovanej opravy zamietne, súd nemá inú možnosť ako žalobu zamietnuť; nie je možné žalobe vyhovieť a uložiť vydavateľovi povinnosť, ktorá mu zo zákona nevyplýva.

65. K niektorým námietkam procesných strán súd uvádza nasledovné:

66. Obranu žalovaného, spočívajúcu v tom, že požil informácie od orgánu verejnej moci, preto nenesie zodpovednosť za ich obsah, nemožno vyhodnotiť ako dôvodnú pretože by muselo ísť o poskytnutie/získanie informácie zákonom ustanoveným spôsobom, čo sa prejednávanej veci nestalo. Agent polície nie je v žiadnom prípade orgánom činným v trestnom konaní, ani iným orgánom verejnej moci. Navyše v súlade s § 5 ods. 4 TZ, prípadné poskytnutie nepravdivých informácií orgánom verejnej moci nemá žiaden vplyv na povinnosť vydavateľa periodickej tlače uverejniť opravu, ak sú splnené zákonom ustanovené podmienky.

67. Zo znenia ustanovenia § 7 ods. 6 písm. b) TZ vyplýva, že ak vydavateľ periodickej tlače odmietne uverejniť opravu, pretože vie preukázať pravdivosť ním uverejnených skutkových tvrdení, mal by mať dotknuté dôkazy k dispozícii už v čase, keď opravu odmietol uskutočniť. Ak však príde k súdному konaniu podľa § 10 ods. 2 TZ, predmetom konania nie je skúmanie, či vydavateľ postupoval v minulosti správne alebo nesprávne; s prihliadnutím na ustanovenie § 217 ods. 1 C.s.p. (Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia) je predmetom konania to, či skutkový stav v čase vyhlásenia rozsudku odôvodňuje uložiť vydavateľovi povinnosť uverejniť opravu. Preto je podľa súdu prípustné, ak vydavateľ predloží súdu aj dôkazy, ktoré získal neskôr.

68. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý mal v konaní úspech v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania podľa miery jeho úspechu v spore, ktorú určil na 100 %.

71. O lehote na splnenie povinnosti zaplatiť trovy konania súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 C.s.p..

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.